

MEI 2026 – 39e JAARGANG NUMMER 5

K E R K B L A D

- Bestuurlijke samenwerking
- 4 mei Dodenherdenking

kerkdiensten

Zondag 3 mei

Prot. Kerk en online 10.00 uur ds. S. Lanser uit Amstelveen

Maandag 4 mei

Eigen Haard 19.00 uur ds. W.A. van Rijn-Fennell
Dodenherdenking

Zondag 10 mei

Prot. Kerk en online 10.00 uur ds. C.J.P. Ofman uit Amsterdam

Zondag 17 mei

Prot. Kerk en online 10.00 uur H. de Vries uit Nieuw-Vennep

Zondag 24 mei

Prot. Kerk en online 10.00 uur ds. W.A. van Rijn-Fennell
Pinksteren

Zondag 31 mei

Prot. Kerk en online 10.00 uur ds. S. Brewe uit Kudelstaart

Zondag 7 juni

Prot. Kerk en online 10.00 uur ds. W.A. Van Rijn-Fennell

Oppasdienst/kinderdienst

Zie hiervoor de wekelijkse Kerkbrief.

TER OVERDENKING

Je bent een vriend

Bij ons worden sinds kort steeds meer prentenboeken gelezen. Ik sta er steeds weer van te kijken hoeveel mooie boeken er zijn. Verhalen die niet alleen kinderen aanspreken, maar net zo goed volwassenen weten te raken. Zo geniet ik echt van de boeken van Rachel Bright en Jim Field.

Vorige week ontdekten we in de bibliotheek een pareltje van een andere auteur: *Kleine Tractor en Oscar* (het bootje). Oscar is achtergelaten in de wei bij de boerderij waar Kleine Tractor en zijn vrienden wonen. Regelmatig gaan ze bij hem langs. In het begin hoopt Oscar nog dat hij wordt opgehaald. Maar op een middag zien ze een verdrietig bootje, de hoop verdwenen. “Ze komen me nooit meer halen. Ze hebben me hier achtergelaten omdat ik te oud geworden ben. Ik ben nergens meer goed voor.” zegt hij treurig. De vrienden zijn het daar niet mee eens. “Natuurlijk ben je ergens goed voor, je bent toch onze vriend!” roept Kleine Tractor in reactie.

Daarna lappen ze Oscar weer op en gaan ze uiteindelijk samen nog een keer naar zee.

Die gedachte van langzaam buiten beeld raken, van niet meer mee kunnen doen. Die ervaring van steeds afhankelijker worden van anderen en het verdriet dat daarmee gepaard gaat, is denk ik voor veel mensen herkenbaar. Het lijkt soms of je niet meer van betekenis bent als je niet meer productief kunt zijn. En wat als je het gevoel hebt, helemaal niets meer van betekenis te kunnen doen?

In het boek is het genoeg dat Oscar een vriend is. Hij hoort erbij, zonder dat er iets van hem gevraagd wordt. Het zijn woorden die in de kerk niet misstaan: je bent gezien, je bent geliefd. Voor alles uit. Woorden die veel van ons ook willen uitdragen (en onze gemeente is daar sterk in).

In het kinderboek 'komt alles weer goed'. Met een likje verf en wat doeken in het zeil is er veel mogelijk. Maar wat nou als je niet op te lappen bent, als een tochtje naar zee er niet meer in zit? Wat blijft er dan nog over?

We kunnen een vriend zijn, voor mensen dichtbij en ver weg. Door aandacht te schenken, te blijven, ook als het moeilijk wordt, door er gewoon *te zijn*. Of, zoals ik ooit eens een non hoorde zeggen: als je niets meer kunt, dan kun je altijd nog de handen vouwen.

ds. Wilma van Rijn

WIJ GEDENKEN

Constan Sikkel

Op donderdag 2 april 2026 is Constantijn Johan Sikkel op 88-jarige leeftijd overleden.

Constan was een vriendelijke en betrokken man. Hij was een liefdevolle echtgenoot, een geduldige vader en had altijd een luisterend oor voor anderen.

Hij had brede interesses. Naast zijn werk als wiskundedocent had Constan veel hobby's: hij speelde graag bridge, ging regelmatig naar concerten, deed aan toneel en hield van zijn moestuin en vogels.

Constan vond het fijn om onder de mensen te zijn. Toen thuis wonen niet meer mogelijk was, verhuisde hij eerst naar Klein België en daarna naar Eigen Haard. Door zijn ziekte werd het op woorden komen steeds lastiger, maar hij bloeide altijd op van visite. Zijn geliefde vrouw Mieke kon hem gelukkig dagelijks bezoeken en nam regelmatig vrienden en kennissen mee, wat hem zichtbaar goed deed.

In de afscheidsdienst lazen we uit Psalm 121: *'Ik sla mijn ogen op naar de bergen, waar komt mijn hulp vandaan? Mijn hulp is van de Heer, die hemel en aarde gemaakt heeft.'* Constan putte troost uit het geloof dat God over hem waakte. In dat gedeelde geloof hebben we hem losgelaten, in het vertrouwen dat hij nu geborgen is in de eeuwige liefde van God.

Onze gedachten en gebeden gaan uit naar Constans vrouw Mieke, zijn kinderen en kleinkinderen, iedereen die van hem heeft gehouden. We wensen hen Gods liefde en troost toe. Moge de herinnering aan Constan ons allen tot zegen zijn.

Wim Groothuis

Op dinsdag 14 april is Willem Richard Groothuis op 69-jarige leeftijd overleden.

Wim was een vriendelijke, zachtaardige en behulpzame man. Zijn droge humor en gouden handjes (in huis en in de keuken) zullen worden gemist.

Wim maakte geen onderscheid tussen mensen en gunde iedereen een plekje in zijn hart. Hij stond voor iedereen klaar en zette zichzelf op de tweede plaats.

Wim heeft in zijn leven regelmatig te maken gehad met tegenwind. Vooral de laatste jaren waren zwaar voor hem en zijn vrouw Simone vanwege zijn ziekte. Toch gaf Wim zich niet zomaar gewonnen. Steeds opnieuw vond hij de kracht om door te gaan. Ondanks alle tegenslagen hield hij zich vast aan sprankjes van hoop en aan kleine momenten van genieten. Hij had nog zoveel om voor te leven. Helaas moest hij toch het leven loslaten.

Bij de afscheidsdienst lazen we uit Prediker 3: *“God heeft alles wat er is de goede plaats in de tijd gegeven, en ook heeft Hij de mens inzicht in de tijd gegeven. Toch kan de mens het werk van God niet van begin tot eind doorgronden.”* Wim wist dat hij het leven niet in de hand had, maar dat je wel kunt kiezen hoe je ermee omgaat. Zo zei hij: *“Er zijn twee manieren waarop je je leven kunt leven: alsof niets een wonder is, of alsof alles een wonder is.”* Wim koos voor het tweede, en was dankbaar voor alles wat hem geschonken was.

Met dankbaarheid en verdriet, met troost en geloof hebben we Wim losgelaten en overgedragen in Gods eeuwige goedheid.

We wensen Simone, zijn broers en zussen en iedereen die van Wim heeft gehouden veel sterkte en troost toe.

ds. Wilma van Rijn

LIED VAN DE MAAND

In mei zingen we lied 685: 1, 4 en 5. Geschreven door Erena Murray.

In het Liedboekcompendium staat o.a. het volgende over dit lied:

De Nieuw-Zeelandse Shirley Erena Murray (1931) is een van de belangrijkste schrijvers van liederen in het Engelse taalgebied. Vooral in de Verenigde Staten worden haar liederen veel gezongen.

Voor het *Liedboek* werd gekozen voor de melodie die in de Evangelisch-Lutherse Kerk van Noord-Amerika met deze tekst is verbonden: een vroege Amerikaanse volksmelodie, voor het eerst opgetekend in een bundel in 1835.

Wie het lied snel bekijkt, ziet dat de eerste en de laatste strofe dezelfde tekst hebben en als een soort raamwerk dienen voor de andere drie strofen, die ieder een bepaald aspect van de Geest bezingen: de Geest als ‘een moeder’, als ‘een vader’ en als

'lieve vriend'. Deze drie beelden worden als het ware omarmd door het gebed: 'leid mijn leven naar het wonder, vul mijn hart en ziel met jou'.

In de vierde strofe wordt de bezegeling met de Geest van de hoop en de belofte op een nieuwe toekomst uitgewerkt met het beeld van een vriend, een *'lover'*, een geliefde. Het roept het kernvers van het boek Hooglied in herinnering: 'Leg mij als een zegel op je hart, als een zegel om je arm' (Hooglied 8: vs. 6). 'In your closeness I am known and held and blessed' dicht Murray. De belofte van de voltooiing is niet iets groots of verhevens, maar verbonden met troost ('comfort') en rust ('rest'). In de Nederlandse vertaling heeft Sylvia Kolthof in deze strofe geprobeerd de belofte, waarvan de Geest het zegel is en die in de omarmende strofen geen plaats kreeg, te duiden als 'vrede, troost en rust'.

Lied 085:4

4 Lieve vriend, door jouw na-bij-heid
voel ik lief-de diep in mij.
Jij sterkt mij met jouw be-lof-te,
vre-de, troost en rust geef jij.

Namens de commissie eredienst,

Ria Bakker

MUTATIES LEDENBESTAND

- Verhuisd :** Mevr. J.A.J. van Beekhuizen van Zwanenburg naar Sint Jansklooster.
Dhr. J. Malipaard van Zandvoort terug naar Zwanenburg.
Dhr. D. de Graaff van Halfweg naar Zwanenburg.
- Overleden:** Dhr. C. J. Sikkel op 2 april in de leeftijd van 88 jaar.
Dhr. W.R. Groothuis op 14 april in de leeftijd van 69 jaar.
- Uitgeschreven:** Mevr. A.C.E. Mul uit Zwanenburg.

Leo Bakker, ledenadministratie

Uit de kerkenraad van 15 april 2026

De vergadering vindt online plaats. Dat heeft te maken met de korte agenda. Mevr. Gerritse vervangt deze keer de voorzitter. Zij heet allen welkom. Ze noemt het prettig dat op deze manier de jaarrekening van de kerkrentmeesters behandeld kan worden. Zij opent de vergadering met gebed en vraagt in haar voorbeden troost voor gemeenteleden die in rouw zijn. En ook vraagt zij een zegen over de vergadering.

Jaarrekening kerkrentmeesters 2025

De jaarrekening is vastgesteld door de kerkrentmeesters met dank aan dhr. Bakker voor het werk dat hij heeft verricht. Mevr. Klokman heeft een korte toelichting gemaakt. De stukken zijn naar dhr. H. Jütte en dhr. P. Meijer gestuurd. Zij controleren dit jaar de jaarrekening. Na hun controle spreken zij met de kerkrentmeesters over hun bevindingen. Daarna gaat de jaarrekening met de toelichting met het Kerkblad van juni mee naar de gemeenteleden. Op 7 juni is er een bespreking met de gemeente. Dat gebeurt na de dienst op die zondag. Meteen daarna is een korte kerkenraad voor de definitieve vaststelling.

Mevr. Gerritsen vraagt of de jaarrekening van de kerkrentmeesters voorlopig vastgesteld kan worden.

De aanwezigen stemmen in. De kerkenraad spreekt uit blij te zijn met het werk van de kerkrentmeesters.

Mevr. Gerritse dankt voor het vertrouwen.

Bestuurlijke samenwerking

Mevr. Broerse brengt verslag uit van de laatste bijeenkomst van de werkgroep. U kunt daarover lezen in dit Kerkblad.

Rondvraag en sluiting

Er wordt geen gebruik gemaakt van de rondvraag. Mevr. Gerritse dankt allen voor de bijdrage en sluit de vergadering.

VAN HET 4 MEI COMITÉ HALFWEG - ZWANENBURG

4 Mei herdenking in 2026 vanuit Eigen Haard

Het 4 mei comité Halfweg-Zwanenburg heeft besloten om de start van de 4 mei herdenking dit jaar te laten plaatsvinden in de ontmoetingsruimte van Eigen Haard. Dit besluit werd genomen vanuit de gedachte dat voor een aantal mensen de start van de herdenking in een kerk een te hoge drempel is geworden om deze herdenking bij te wonen. Een minder groot aantal mensen in de kerk en wel een steeds groter wordende belangstelling voor de monumenten aan de Dubbele Buurt in Halfweg en aan de Dennenlaan in Zwanenburg bij de kransleggingen en de 2 minuten stilte geeft dat misschien ook wel aan.

De verantwoordelijken voor de ontmoetingsruimte in Eigen Haard hebben ingestemd met het verzoek van het comité en zetten zich in om dit te realiseren.

De inhoud van de herdenking zal iets anders zijn, evenals de route die zal worden gelopen na de herdenkingsviering. Vermoedelijk zal de wandeling in stilte nu gaan via de Sparrenlaan en de Kerkhoflaan naar de Zwanenburgerdijk. Dan lopend naar

de brug Halfweg, waar de splitsing plaatsvindt naar enerzijds het monument in Halfweg en anderzijds het monument in Zwanenburg.

De routewijziging moet nog besproken worden met de verantwoordelijk autoriteiten van de gemeente Haarlemmermeer, maar mocht de route anders worden dan hier is beschreven, dan zal dat op tijd worden gemeld.

Namens het 4 mei comité Halfweg-Zwanenburg,

Leo Kranenburg

WERKGROEP BESTUURLIJKE SAMENWERKING

Verslag vergadering eind maart

Eind maart vergaderde de werkgroep over de voortgang van het proces tot samenwerking.

De werkgroep vindt het belangrijk dat de kerkenraden elkaar ook leren kennen. De bijeenkomst in januari was daar een goed begin van. Op 14 september volgt een tweede ontmoeting in Halfweg. Dan wordt de kennismaking voortgezet onder het nieuwe jaarthema van de PKN: "Beweeg mee".

De samenwerkingsovereenkomst krijgt zijn definitieve vorm. Er ligt nu een opdracht voor de kerkrentmeesters en de diaconie om hun deel in te vullen. Daarbij gaat het over het inhoudelijke en financiële deel. Ook het werk van de verschillende commissies wordt in de overeenkomst opgenomen.

Voor beide gemeentes is een organogram (= een schematische weergave van de organisatie binnen de kerk) gemaakt. Zo hebben beide kerken zicht op elkaars werk en organisatie.

Er ligt nu veel werk voor de verschillende gremia binnen de kerk. Zodra dat klaar is, kan de werkgroep weer verder met het werk. De volgende bijeenkomst van de werkgroep is op 11 mei.

Namens de werkgroep

Harry den Arend en Heleen Broerse

BIJDRAGE VOOR KERKBLAD

Het afgelopen jaar hebt u in het Kerkblad kunnen lezen over het reilen en zeilen binnen onze gemeente. Via het Kerkblad krijgt u inspiratie en informatie over de diensten en activiteiten van onze gemeente. Mede dankzij het Kerkblad zijn we met elkaar verbonden.

Het samenstellen, drukken en bezorgen van het Kerkblad is teamwerk waar veel mensen in onze gemeente een bijdrage aan leveren.

Bezorging

In een oplage van 210 exemplaren worden de Kerkbladen op de laatste vrijdag van de maand naar de contactpersoon voor de bezorging gebracht. Vandaaruit gaan de Kerkbladen naar vier verdelers.

Deze verdelen vervolgens de bladen over de wijken en hun bezorgers, die ervoor zorgen dat het Kerkblad bij u in de brievenbus komt. Behalve de gedrukte versie van het Kerkblad is er ook een digitale versie, die naar ruim dertig mailadressen wordt verstuurd.

Vrijwillige bijdrage

Eén keer per jaar vragen wij een vrijwillige bijdrage aan u als lezer van het Kerkblad. Bij dit Kerkblad voor de maand mei ontvangt u een brief met het verzoek om deze bijdrage over te maken op de rekening van de Protestantse gemeente.

Ine van der Meer, contactpersoon bezorging

Wilt u oude nummers van het Kerkblad nog eens nalezen? Kijk dan op de website: [www.protestantsekerkhalfweg.nl /archief/kerkblad](http://www.protestantsekerkhalfweg.nl/archief/kerkblad).

VERJAARDAGSFONDS

Kort geleden hebben wij weer de busjes geteld van het verjaardagsfonds. Na een kopje thee met iets lekkers erbij begon het tellen. De totaalopbrengst was 1.039,24 euro, een mooi resultaat dachten wij: Ria, Dina, Gerda en ondergetekende. Dit bedrag is via Annelies overgemaakt naar de rekening van de kerkrentmeesters. Allen hartelijk dank voor het lopen en de gulle gevers voor hun bijdrage.

Met een vriendelijke groet,

Itie Joosse.

PORTRET VAN EEN GEMEENTELID

Corrie Kranstauber: “Ik geeft niet gauw op. Doorstrijden!”

‘Ik heb een fijn leven gehad: een zorgeloze jeugd bij mijn ouders, 68 jaren samen met Cor en nu ook na zijn overlijden mag ik genieten van onze drie kinderen, negen kleinkinderen en veertien achterkleinkinderen.’ Corrie Kranstauber-van den Broek is niet het type van bij de pakken neerzitten.

‘Natuurlijk mis ik Cor ontzettend, maar het was goed zo.’

Corrie van den Broek is op 2 september 1934 geboren op de Sloterweg op Sloten. ‘Mijn ouders – Dirk en Emma - pachtten er een boerderij. Op deze plek staat nu zo’n beetje het Slotervaart Ziekenhuis. Het gezin telde vier kinderen: twee broers, een zusje en ik als helft van een tweeling. Mijn zusje Nellie verdronk toen ik twee jaar was. Ik ging naar de Groen van Prinstererschool in Amsterdam-West. We reden er op de fiets heen of we kregen een lift van de schillenwagen.’

Nooit verveeld

‘Na schooltijd waren we altijd op de boerderij aan het spelen. We hadden koeien, varkens, paarden, kippen en eenden. En ook een grote moestuin en een boomgaard met appel- en perenbomen. We verveelden ons echt nooit.’

Moeder helpen

'Na de lagere school ging ik naar de huishoudschool in Amsterdam. Na twee jaar ben ik van school gegaan om thuis op de boerderij te werken en mijn moeder te helpen. Dat werk op de boerderij vond ik heerlijk om te doen.' Zondags ging het gezin naar de Hervormde Sloterkerk in Sloten.

Verkering uitgemaakt...

"Cor heb ik ontmoet op een dansavond in de Waterwolf in Badhoevedorp. Daar gingen op zondagavond heel veel jongeren naar toe. Vaak eerst een film kijken en daarna dansen. Ik was zestien en Cor negentien.

Hij woonde en werkte bij zijn ouders op de boerderij in de Spieringhorn Binnenvolder. Toen Cor in militaire dienst moest, maakte hij onze verkering uit! Hij wilde "geen briefjes schrijven", zei hij.'

Getrouwd in 's-Gravenland

'In 1954 - na twee en een half jaar - kwamen we elkaar weer tegen. Sindsdien hoorden we bij elkaar, dat wisten we zeker.' Als baby was Corrie gedoopt in Hoofddorp, Cor op Sloterdijk. 'Op 25 oktober 1956 zijn we getrouwd. Omdat mijn ouders van hun boerderij af moesten vanwege de oprukkende stadsuitbreiding van Amsterdam-West zijn wij naar een boerderij in 's-Gravenland verhuisd. Daar zijn Cor en ik in de Hervormde dorpskerk en het gemeentehuis getrouwd.'

Verbouwd hooihuis

"Ons eerste huis was daar een tot woning verbouwd hooihuis op de boerderij van Cors ouders. Heel knus. Hier zijn onze drie kinderen geboren: Emmy in 1957, Chris in 1958 en Cora in 1960. Cor werkte tot 1963 bij zijn vader en moeder op de boerderij. Toen hun boerderij ook gesloopt werd vanwege de stadsuitbreiding, moest Cor ander werk zoeken.

Hij kreeg een aanstelling bij de gemeente Amsterdam op de afdeling Aanleg en Onderhoud Sportvelden.

Mede daarom kregen we een woning aangeboden in stadsdeel Osdorp waar we 24 jaar woonden. Je kon daar heerlijk winkelen in Osdorp en Tussenmeer. Er was altijd wat te doen. De kinderen hebben er een fijne jeugd gehad."

Welkom in Halfweg

'We waren lid van de hervormde kerk in Osdorp, De Uithof. De kinderen gingen er naar de Zondagschool. Eerst hadden we daar dominee Roos, later dominee Bakker, de dominee die nog steeds regelmatig bij ons in Halfweg voorgaat. In 1987 pakten we de kans een woning in Halfweg te kopen. Na het nodige dubben kochten we ons

huidige huis aan de Houtrijkstraat. Ik kende Halfweg al omdat ik voor mijn ouders vaak medicijnen voor de dieren ophaalde bij dokter Heeg en later dokter Otto. Al met al hebben Cor en ik het hier al bijna 40 jaar erg naar ons zin gehad

Wekelijks zwemmen

‘Verder was ik liever thuis, lekker handwerken en naaien voor de kinderen en kleinkinderen. We gingen elke dinsdag zwemmen in het Sloterpark-bad. De laatste tien jaren zijn we samen veel in Europa op vakantie geweest, met als hoogtepunt een cruise op de Middellandse zee.’

Thuis sterven

‘De laatste vijf jaar waren moeilijk. Bij Cor werd de ziekte van Parkinson geconstateerd. Zijn gezondheid ging snel achteruit en hij werd kwetsbaar. Niet makkelijk voor een man die altijd zelfstandig en sterk is geweest. De laatste anderhalf jaar ging het lopen steeds slechter. ‘s-Nachts was hij onrustig. Hij viel buiten regelmatig, want hij wilde per se de tuin onkruidvrij houden. Ik nam dat werk over, maar ik heb niet van die groene vingers. Er kwam een traplift in huis en een nachtzuster zorgde ervoor dat ik even tot rust kon komen. Zijn bed kwam beneden

voor het raam te staan. Cor wilde absoluut niet naar een verpleeghuis. Tenslotte kon hij niet meer, hij was op. Hij wilde thuis sterven. En zo is het ook gebeurd, op 9 januari 2025. Cor is begraven bij de Petruskerk op Sloterdijk, waar tientallen familieleden liggen. Daar is ook een plekje voor mij.’

Aandacht uit de kerk

‘We hebben samen een heerlijk leven gehad. Natuurlijk mis ik Cor veel. Bijvoorbeeld bij het samen op tv naar sport en series kijken. Maar ik kan me goed redden, ook dankzij de fijne hulp. En natuurlijk de aandacht van de kinderen en kleinkinderen. Ook vanuit de kerk is er aandacht en ik kan elke zondag worden opgehaald om de kerkdienst bij te wonen. En het koffiedrinken na de dienst vind ik net zo gezellig. Dat hoop ik nog lang vol te houden. Want ik geeft niet gauw op. Doorstrijden!’

Ben Broerse

UIT DE CLASSIS

De maandelijkse column van ds. Peter Verhoeff

Ik vertrek

30 maart 2026

“Ik vertrek” is een van mijn favoriete programma’s op de vaderlandse televisie. Het bestaat al ruim 20 jaar, en al die jaren wordt er een vaste en ijzersterke formule gehanteerd. Elke aflevering begint met een stel dat het in Nederland helemaal gehad heeft. Ze willen weg, want zij worden Gek van al die regeltjes hier. Hij heeft meestal een burn-out gehad, wat geen wonder is met al dat Gezeik. Zij heeft een

tantrastudio aan huis en zweeft door de garage, maar ze wil meer ruimte. Voor beiden is duidelijk: het roer moet nodig om.

De droom is vrijwel altijd een chambre d'hotes, een B&B of een camping, ergens in Europa. Ervaring wordt zelden nodig geacht. Ooit dacht een stel een restaurant te kunnen uitbaten omdat zij wel eens uit eten gingen. Wat de toekomst echter ook is, met een feestje in de tuin wordt afscheid genomen van familie en vrienden en dan rijdt de verhuishwagen voor.

Aangekomen in Utopia vallen de eerste lijken uit de kast. Ze blijken helaas toch nog geen eigenaar van hun nieuwe plek, en er volgt een tocht langs gemeentehuizen, notarissen en malafide makelaars. Die ellende kan maanden duren, maar uiteindelijk betreden ze dan toch hun nieuwe huis. Over de vloer lopen hagedissen, maar dat mag de pret niet drukken.

Daarna begint de verbouwing en dan blijkt dat goeie ouwe Nederland zo gek nog niet. Een vergunning kost een jaar, de aannemer tilt je waar je bij staat en dan moet de Lekkage nog komen. De Lekkage is een vast onderdeel van Ik Vertrek. Of het Oostenrijk of Spanje is maakt niet uit, maar het dak is lek en bij de eerste bui hoost er een waterval langs de muren.

Uiteindelijk komt toch nog alles goed, en dan volgt de officiële opening. Zij spreekt in moedig maar kreupel Spaans de verbijsterde burens toe. Hij heft het glas en tot slot vertellen beiden samen in de ondergaande zon dat 't het allemaal waard is geweest. Einde. Aftiteling.

Zelf moet ik niet denken aan een camping of B&B waar dan ook, maar ik had laatst wel een Ik Vertrek gevoel. In mijn werk speelden twee situaties die onder mijn huid kropen. Ik ga daar niet verder op in, maar het riep wel de vraag op of ik dit nog wilde. Als er zo op de man wordt gespeeld, als het zo persoonlijk wordt, wil ik dit dan nog wel? Kan ik dit wel?

Die twijfel blijft, die hoort bij me, meer dan ik laat zien. Maar na een paar weken is de uitkomst toch: ik vertrek niet. De eerste reden daarvoor heeft te maken met roeping. Ik wil dat niet te groot maken, ik heb geen zintuigelijk waarneembare stem gehoord. Maar ik wil het ook niet te klein maken. Ik voel mij geroepen tot dit werk, en dat neemt niemand me af.

De tweede reden is triviale. Besluiten neemt een classispredikant nooit alleen, maar het kan je dus wel persoonlijk worden aangerekend. En daar lig ik wakker van. Maar ik weet ook: het hoort erbij, als een lekkage bij de verbouwing. Van Ik Vertrek leer ik dat je dan gewoon moet dweilen. In mijn geval samen met het breed moderamen, want ik ben niet alleen. Als alles dan weer droog is, weet ik ook weer dat dit mijn roeping is. Dus nee, ik vertrek niet. Ik blijf.

ds. Peter Verhoeff

DIACONIE

Gelukwensen aan onze jarigen van 75 jaar en ouder in de maand mei

10 mei	Dhr. M. Hinderks
16 mei	Dhr. H. Breedveld
16 mei	Mevr. J. Rieder-Klaassen
17 mei	Mevr. J.W. van Smeerdijk-Wijma
18 mei	Mevr. E. Tavenier-Breedveld
19 mei	Dhr. D. Koops
23 mei	Mevr. J.M. van Tol-van der Ree

23 mei Dhr. D. de Graaf
27 mei Dhr. J. den Haan

Gelukwensen aan onze jarigen tot 16 jaar en de jarigen die 18 en 21 jaar worden in de maand mei

23 mei Lucas Kranenburg
28 mei Nina van Boxel
31 mei Sara Groeneveld

Wilt u niet vermeld worden in ons Kerkblad, meld dit dan aan de ledenadministratie, zie colofon.

Leo Bakker, ledenadministratie

COMMISSIE ZONDAGMIDDAGCONCERTEN

Kom je de bloemetjes buiten zetten?

Kamerkoor Sola Re Sonare verzorgt zondag 7 juni in onze kerk een bloemrijk Zondagmiddagconcert 'Fiori Musicali'. Onder leiding van dirigent Joop van Goozen zingt het 22-koppige koor fleurige liederen van Mendelssohn, Brahms, Britten, Lauridsen en Piazzolla. Bijvoorbeeld 'Five Flower Songs' en 'Les chansons des roses'. Het koor is in 1993 opgericht en heeft de St Bavokerk in Heemstede als thuisbasis. Een voorproefje? Kijk dan op www.solaresonare.nl bij 'media'. Het concert begint 7 juni om 14.30 uur. Kortom, noteer de datum van dit bijzondere concert s.v.p. alvast in uw agenda.

Namens de commissie Zondagmiddagconcerten,

Ben Broerse

DIVERSEN

Feestje

Op vrijdag 10 april was de verjaardagenmiddag voor de jarigen (75+) van het voorgaande kwartaal, in de kerk. Hier ben ik samen met mijn vader geweest. Dat was al een feestje op zich en met alle andere jarigen was het nog gezelliger.

We begonnen met koffie/thee en wat lekkers. Na een gebed en 'lang zal ze leven' was er een voorstelronde en de vraag welk gebouw we nog wel eens wilden bekijken. Hierop volgden heel leuke antwoorden. Daarna een drankje, lekkere hapjes en leuke gesprekken.

Mijn vader en ik hebben genoten,

Cora Gerritse

